

TELEVIZIUNEA FARA FRONTIRE
textul noii Directive

DIRECTIVA CONSILIULUI
din 3 octombrie 1989

privind coroborarea unor prevederi stabilite prin dispozitii legale, de reglementare si administrative în statele membre, cu privire la desfasurarea activitatilor de difuzare a programelor de televiziune
(89/552/CEE)

si

DIRECTIVA PARLAMENTULUI EUROPEAN SI A CONSILIULUI 97/36/CE
din 30 iunie 1997

de modificare a Directivei Consiliului 89/552/CEE privind coroborarea unor prevederi stabilite prin dispozitii legale, de reglementare si administrative în statele membre, cu privire la desfasurarea activitatilor de difuzare a programelor de televiziune

Versiune oficiala consolidata pregatita de catre serviciile Comisiei

PREAMBUL LA DIRECTIVA CONSILIULUI din 3 octombrie 1989 privind coroborarea unor prevederi stabilite prin dispozitii legale, de reglementare si administrative în statele membre, cu privire la desfasurarea activitatilor de difuzare a programelor de televiziune (89/552/CEE)

CONSILIUL COMUNITATILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunitatii Economice Europene, în special art. 57 alin. (2) si art. 66;

având în vedere propunerea Comisiei¹;

în cooperare cu Parlamentul European²;

având în vedere avizul Comitetului Economic si Social³,

1. întrucât obiectivele Comunitatii stabilite în Tratat prevad crearea unei uniuni tot mai strânse între popoarele Europei, încurajând relatii tot mai apropiate între statele membre ale Comunitatii, asigurând progresul economic si social al acestora prin actiune comuna menita sa înlature barierele care separa Europa, încurajând îmbunatatirea constanta a conditiilor de viata ale popoarelor sale, precum si mentinerea si consolidarea pacii si libertatii;

2. întrucât Tratatul prevede crearea unei piete comune, inclusiv eliminarea obstacolelor existente între statele membre în calea liberei circulatii a serviciilor si instituirea unui sistem care sa împiedice denaturarea competitiei în interiorul pietei comune;

3. întrucât difuzarea transfrontaliera realizata prin intermediul diferitelor tehnologii este un mijloc de atingere a obiectivelor Comunitatii; întrucât se recomanda adoptarea unor masuri care sa permita si sa asigure tranzitia de la pietele nationale la productia comuna de programe, precum si la piata

¹ JO C 179, 17.07.1986, p. 4.

² JO C 49, 22.02.1988, p. 53 si JO C 158, 26.06.1989.

³ JO C 232, 31.08.1987, p. 29.

comuna de distributie a acestora si sa creeze conditii care sa favorizeze concurenta loiala, fara sa aduca atingere rolului de interes public jucat de serviciile de televiziune;

4. întrucât Consiliul Europei a adoptat Conventia europeana privind televiziunea transfrontaliera;

5. întrucât Tratatul prevede elaborarea de directive cu privire la coroborarea de prevederi, pentru a facilita activitatea persoanelor care desfasoara activitati independente;

6. întrucât difuzarea programelor de televiziune constituie, în împrejurari normale, un serviciu în sensul Tratatului;

7. întrucât Tratatul prevede libera circulatie a tuturor serviciilor care sunt în mod normal platite, fara excluderi determinate de continutul cultural sau de alte criterii de continut si fara a impune restrictii cetatenilor statelor membre rezidenti într-o tara a Comunitatii alta decât cea a persoanelor carora li se adreseaza serviciile respective;

8. întrucât acest drept, care se aplica difuzarii si distribuirii serviciilor de televiziune, reprezinta în acelasi timp manifestarea specifica în legislatia comunitara a unui principiu mai general, respectiv libertatea de exprimare, consacrat prin art. 10 alin. (1) al Conventiei pentru protectia drepturilor si libertatilor fundamentale ale omului, ratificata de catre toate statele membre; întrucât din acest motiv emiterea de directive privind difuzarea si distributia programelor de televiziune trebuie sa asigure libera circulatie a acestora în lumina articolului în cauza si numai sub rezerva limitelor stabilite prin Tratat în art. 10 alin. (2) si art. 56 alin. (1);

9. întrucât dispozitiile legale, de reglementare si administrative din statele membre, cu privire la desfasurarea unor activitati cum ar fi difuzarea de programe de televiziune si la operatorii de cablu, contin neconcordante, unele dintre acestea putând aduce atingere liberei circulatii a programelor difuzate în interiorul Comunitatii si putând denatura concurenta în interiorul pietei comune;

10. întrucât toate aceste restrictii asupra libertatii de prestare a serviciilor de difuzare în interiorul Comunitatii trebuie eliminate conform Tratatului;

11. întrucât eliminarea trebuie însotita de coordonarea legislatiei aplicabile; întrucât scopul coordonarii trebuie sa fie facilitarea desfasurarii activitatilor profesionale din acest domeniu si într-un sens mai general, libera circulatie a informatiilor si ideilor în interiorul Comunitatii;

12. întrucât, în consecinta, este necesar si suficient ca toate activitatile legate de difuzarea de programe sa respecte legislatia statelor membre care reglementeaza aceasta activitate;

13. întrucât prezenta directiva stabileste reglementarile minimale necesare în vederea asigurarii libertatii de transmisie în difuzarea de programe; întrucât, în consecinta, nu afecteaza responsabilitatea statelor membre si ale autoritatilor acestora cu privire la organizarea –inclusiv sistemele de acordare a licentelor de emisie, de autorizare administrativa si impozitare - finantarea si continutul programelor; întrucât, în consecinta, nu se aduce atingere independentei evolutiei culturale a statelor membre si pastrarii diversitatii culturale în interiorul Comunitatii;

14. întrucât este necesar, în interiorul pietei comune, ca toate programele difuzate din interiorul Comunitatii pentru a fi receptionate tot în interiorul Comunitatii si în special cele destinate receptiei într-un alt stat membru sa respecte dispozitiile legale ale statului membru originar, aplicabile programelor difuzate în scopul de a fi receptionate de catre publicul din statul membru respectiv, precum si prevederile prezentei directive;

15. întrucât cerinta ca statul membru originar sa verifice respectarea dispozitiilor legale coroborate prin prezenta directiva este suficienta, conform legislatiei comunitare, pentru a asigura libera circulatie a transmisiilor televizate fara a necesita un control secundar din partea statelor membre

receptoare, pe baza acelorasi principii; întrucât, cu toate acestea, statul membru receptor poate, în mod exceptional si în anumite conditii, sa suspende temporar retransmisia programelor de televiziune difuzate;

16. întrucât este esential pentru statele membre sa asigure prevenirea oricarui act care s-ar putea dovedi potrivit liberei circulatii a programelor de televiziune si liberului comert cu programe de televiziune, sau care ar putea promova crearea de pozitii dominante care sa creeze restrictii impuse pluralismului si libertatii informatiei televizate, precum si întregului sector informational;

17. întrucât prezenta directiva, fiind limitata în principal la reglementari privind difuzarea programelor de televiziune, nu aduce atingere actelor de armonizare a legislatiei comunitare prezente si viitoare, scopul sau specific fiind satisfacerea cerintelor obligatorii privind protectia consumatorilor, corectitudinea tranzactiilor comerciale si concurenta loiala;

18. întrucât coroborarea este cu toate acestea necesara pentru a facilita initierea si desfasurarea activitatii de catre persoane si industrii producatoare de programe având obiective culturale;

19. întrucât cerintele minimale privind toate programele de televiziune comunitare, publice si private pentru productiile audiovizuale europene sunt un mijloc de promovare a productiei, a productiei independente si distributiei în industriile mentionate anterior si sunt complementare altor instrumente deja existente sau care urmeaza a fi propuse în favoarea atingerii aceluasi obiectiv;

20. întrucât, în consecinta, este necesar sa fie promovate piete cu o dimensiune suficient de mare pentru a permite productiilor de televiziune din statele membre sa îsi recupereze investitiile necesare nu numai prin stabilirea unor reglementari comune care sa deschida pietele nationale, ci si prin asigurarea pentru productiile europene, acolo unde este posibil si prin mijloace adecvate, a unei proportii majoritare în cuprinsul programelor de televiziune ale tuturor statelor membre; întrucât, pentru a permite monitorizarea implementarii acestor reglementari si atingerea obiectivelor, statele membre înainteaza Comisiei un raport privind aplicarea proportiilor rezervate operelor europene si productiilor independente la care se face referire în prezenta directiva; întrucât, pentru calcularea acestor proportii, se recomanda luarea în considerare a situatiei specifice din Republica Elena si Republica Portugheza; întrucât Comisia trebuie sa informeze celelalte state membre asupra acestor rapoarte, care sa fie însotite, acolo unde este cazul, de un aviz care sa ia în considerare cu precadere progresul înregistrat în comparatie cu anii anteriori, proportia de premiere în cadrul programelor difuzate, circumstantele specifice noilor posturi de emisie si situatia speciala a tarilor cu o capacitate redusa de productie audiovizuala sau cu limbi de circulatie restrânsa;

21. întrucât în aceste scopuri termenul de „opere europene” se recomanda a fi definit fara a îngradi posibilitatea statelor membre de a stabili o definitie mai detaliata cu privire la posturile de televiziune aflate sub jurisdicția lor, în conformitate cu art. 3, alin. (1), cu respectarea legislatiei comunitare si în spiritul obiectivelor prezentei directive;

22. întrucât gasirea unor instrumente si proceduri adecvate, în conformitate cu legislatia comunitara, este importanta pentru a promova punerea în aplicare a acestor obiective din perspectiva adoptarii unor masuri adecvate, menite sa încurajeze activitatea si dezvoltarea productiei si distributiei audiovizuale europene, în special în tarile cu o capacitate de productie redusa si cu limbi de circulatie restrânsa; întrucât planuri nationale de asistenta pentru productiile europene pot fi aplicate în masura în care acestea se conformeaza legislatiei comunitare;

23. întrucât angajamentul în favoarea mentinerii unei anumite proportii de programe difuzate rezervate productiilor independente, realizate de producatori independenti de posturile de televiziune, va stimula noi surse de productie de televiziune, mai ales crearea de întreprinderi mici si mijlocii; întrucât aceasta va oferi noi oportunitati si posibilitati de manifestare pentru marketingul talentelor creative din rândul profesiilor culturale si din domeniul cultural; întrucât definitia conceptului de producator independent de catre statele membre trebuie sa ia în considerare

obiectivul enuntat anterior, acordând consideratia convenita producatorilor de talie mica sau medie permitând autorizarea participarii financiare prin intermediul coproductiilor realizate în cooperare cu filiale ale organizatiilor de televiziune;

24. întrucât statele membre trebuie sa ia masuri pentru a asigura scurgerea unei anumite perioade de timp între premiera unei opere în cinematografe si premiera acesteia la televiziune;

25. întrucât, pentru a permite o politica activa în sprijinul unei anumite limbi, statele membre își pastreaza libertatea de a stabili reglementari mai detaliate sau mai stricte în special pe baza criteriilor de limba, atâta timp cât reglementarile respective sunt în conformitate cu legislatia europeana si mai ales nu sunt aplicabile retransmisiei programelor difuzate originare din alte state membre;

26. întrucât, pentru a asigura protejarea completa si eficienta a intereselor consumatorilor în calitatea lor de public de televiziune, este esential ca publicitatea prin televiziune sa se conformeze unui numar de reglementari si standarde minimale si ca statele membre sa își poata rezerva dreptul de a stabili reglementari mai detaliate sau mai stricte, iar în anumite împrejurari sa stabileasca conditii diferite pentru posturile de televiziune aflate sub jurisdicia lor;

27. întrucât statele membre, acordând consideratia convenita legislatiei comunitare, în cazul programelor difuzate numai pe teritoriul national care nu pot fi receptionate, direct sau indirect, într-unul din statele membre, trebuie sa aiba libertatea de a stabili conditii diferite pentru inserarea publicitatii si limite diferite ale volumului de publicitate pentru a sprijini programele respective;

28. întrucât este necesar sa fie interzisa orice forma de publicitate prin televiziune care promoveaza tigarile si alte produse din tutun, inclusiv publicitatea care, desi nu mentioneaza direct produsul din tutun, încearca sa eludeze interdictia folosind marci, simboluri sau alte caracteristici distinctive ale produselor din tutun sau societati comerciale ale caror activitati cunoscute sau principale includ productia sau vânzarea acestor produse;

29. întrucât este la fel de necesar sa fie interzisa orice forma de publicitate prin televiziune pentru produse medicamentoase si tratamente medicale disponibile numai pe baza de prescriptie medicala în statele membre sub a caror jurisdicie se afla postul de emisie si sa fie introduse criterii stricte privind publicitatea prin televiziune a produselor alcoolice;

30. întrucât se are în vedere importanta crescânda a sponsorizarii pentru finantarea programelor trebuie stabilite reglementari adecvate în acest sens;

31. întrucât este cu atât mai necesar sa fie introduse reglementari referitoare la programele de televiziune si la publicitatea prin televiziune care sa protejeze dezvoltarea fizica, mentala si morala a minorilor;

32. întrucât, desi posturile de televiziune sunt în mod normal obligate sa garanteze faptul ca programele prezinta corect fapte si evenimente, totusi este important ca acestora sa li se impuna obligatii specifice referitoare la dreptul la replica sau la despagubirile echivalente, astfel încât orice persoana ale carei interese legitime au fost lezate printr-o afirmatie facuta în cadrul unui program de televiziune sa își poata exercita efectiv acest drept sau sa beneficieze de despagubiri.

PREAMBUL LA DIRECTIVA PARLAMENTULUI EUROPEAN SI A CONSILIULUI 97/36/CE din 30 iunie 1997 de modificare a Directivei Consiliului 89/552/CEE privind coroborarea unor prevederi stabilite prin dispozitii legale, de reglementare si administrative în statele membre, cu privire la desfasurarea activitatilor de difuzare a programelor de televiziune

PARLAMENTUL EUROPEAN SI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunitatii Economice Europene, în special art. 57 alin. (2) si art. 66;

având în vedere propunerea Comisiei⁴;

având în vedere avizul Comitetului Economic si Social⁵,

hotarând în conformitate cu procedura stabilita în art. 189b din Tratat⁶, în lumina proiectului comun aprobat de comitetul de conciliere la 16 aprilie 1997,

- (1) întrucât Directiva Consiliului 89/552/CEE⁷ constituie cadrul legal pentru activitatile de difuzare a programelor de televiziune pe piata interna;
- (2) întrucât art. 26 din Directiva 89/552/CEE prevede ca în termen de cinci ani de la data adoptarii prezentei directive, Comisia sa prezinte Parlamentului European, Consiliului si Comitetului Economic si Social un raport privind aplicarea directivei în cauza si, daca este cazul, sa faca propuneri suplimentare pentru a o adapta la evolutiile din domeniul difuzarii programelor de televiziune;
- (3) întrucât implementarea Directivei 89/552/CEE si raportul privind punerea în aplicare a acesteia au evidentiat necesitatea clarificarii unor definitii sau obligatii ale statelor membre, în conformitate cu directiva respectiva;
- (4) întrucât Comisia, în comunicarea sa din 19 iulie 1994, intitulata „Drumul Europei spre societatea informationala: plan de actiune” a evidentiat importanta unui cadru legal aplicabil continutului serviciilor audiovizuale care sa contribuie la protejarea liberei circulatii a acestor servicii în interiorul Comunitatii si sa raspunda la oportunitatile de dezvoltare din acest sector, deschise de noile tehnologii, luând totodata în considerare natura specifica, mai ales impactul cultural si sociologic, al programelor audiovizuale, indiferent de modul de transmisie al acestora;
- (5) întrucât Consiliul a întâmpinat favorabil planul de actiune în cadrul reuniunii sale din 28 septembrie 1994 si a subliniat necesitatea îmbunatatirii competitivitatii industriei audiovizuale europene;
- (6) întrucât Comisia a prezentat o carte verde privind protectia minorilor si a demnitatii umane în serviciile audiovizuale si informationale si s-a angajat sa prezinte o carte verde privind dezvoltarea aspectelor culturale ale acestor servicii noi;
- (7) întrucât orice cadru legislativ privind noile servicii audiovizuale trebuie sa fie compatibil cu obiectivul principal al prezentei directive, respectiv crearea cadrului legal pentru libera circulatiei a serviciilor;
- (8) întrucât este esential ca statele membre sa actioneze în privinta serviciilor comparabile cu difuzarea programelor de televiziune pentru a preveni orice încalcare a principiilor

⁴ JO C 185, 19.07.1995, p. 4. si JO C 221, 30.07.1996, p. 10.

⁵ JO C 301, 13.11.1995, p. 35.

⁶ Avizul Parlamentului European din 14 februarie 1996 (JO C 65, 4.03.1996, p. 113), pozitia comuna a Consiliului din 18 iulie 1996 (JO C 246, 11.09.1996, p. 52) si Decizia Parlamentului European din 12 noiembrie 1996 (JO C 362, 02.12.1996, p.56), Decizia Parlamentului European din 10 iunie 1997 si Decizia Consiliului din 19 iunie 1997.

⁷ JO L 298, 17.10.1989, p. 23. Directiva modificata prin Actul de Aderare din 1994.

fundamentale care trebuie sa stea la baza informatiilor, precum si aparitia unor denaturari pronuntate care sa afecteze libera circulatie si competitia;

- (9) întrucât în cadrul reuniunii sefilor de stat si de guvern din cadrul Consiliului European, desfasurata la Essen în 9 si 10 decembrie 1994 s-a solicitat Comisiei sa prezinte o propunere de revizuire a Directivei 89/552/CEE înaintea urmatoarei reuniuni;
- (10) întrucât aplicarea dispozitiilor Directivei 89/552/CEE a aratat necesitatea clarificarii conceptului de jurisdicție, aplicat în sfera sectorului audiovizual; întrucât, având în vedere jurisprudenta Curtii de Justitie a Comunitatilor Europene, criteriul resedintei trebuie considerat criteriul principal în determinarea jurisdicției unui anumit stat membru;
- (11) întrucât conceptul de resedinta, în conformitate cu criteriile stabilite de Curtea de Justitie în sentinta din 25 iulie 1991 în cazul *Factortame*⁸, implica desfasurarea efectiva a unei activitati economice, prin intermediul unui sediu stabil, pe o durata nedeterminata;
- (12) întrucât resedinta unei organizatii care difuzeaza programe de televiziune poate fi determinata pe baza unui set de criterii practice cum ar fi locul unde se afla sediul principal al furnizorului de servicii, locul unde se iau cel mai frecvent deciziile privind politica de programe, locul în care se face montajul si procesarea programului care urmeaza sa fie difuzat si locul în care se afla o proportie semnificativa a fortei de munca necesare pentru desfasurarea activitatii de difuzare a programelor de televiziune;
- (13) întrucât fixarea unui set de criterii practice are rolul de a determina printr-o procedura exhaustiva faptul ca un singur stat membru detine jurisdicția asupra unui emitor din punctul de vedere al serviciilor la care se face referire în prezenta directiva; cu toate acestea, luând în considerare jurisprudenta Curtii de Justitie si pentru a evita cazurile în care exista un vid jurisdictional, este nevoie sa se recurga la criteriul resedintei în sensul art. 52 si al articolelor urmatoare din Tratatul de instituire a Comunitatii Economice Europene, drept criteriu final în determinarea jurisdicției unui stat membru;
- (14) întrucât Curtea de Justitie s-a pronuntat în mod constant⁹ în sensul ca un stat membru își rezerva dreptul de a lua masuri împotriva unei organizatii care difuzeaza programe de televiziune, care își are sediul într-un alt stat, dar a carei activitate este integral sau în majoritate transmisa spre teritoriul primului stat membru, în cazul în care alegerea resedintei s-a facut cu scopul de a eluda legislatia care s-ar fi aplicat organizatiei în cazul în care si-ar fi avut sediul pe teritoriul primului stat membru;
- (15) întrucât art. F(2) din Tratatul privind Uniunea Europeana stipuleaza faptul ca Uniunea respecta drepturile fundamentale garantate prin Conventia europeana pentru protectia drepturilor si libertatilor fundamentale ale omului, considerându-le principii de baza ale dreptului comunitar; întrucât orice masura al carei scop îl reprezinta restrictionarea receptiei si/sau suspendarea retransmisiei emisiunilor de televiziune, luata pe baza art. 2a din Directiva 89/552/CEE modificata prin prezenta directiva, trebuie sa fie compatibila cu principiile respective;

⁸ Cazul C-221/89, *Queen v. Secretary of State for Transport, ex parte Factortame Ltd. and Others* (1991), CJE I-3905, alin. (20).

⁹ Vezi în special sentintele în Cazul 33/74, *Van Binsbergen vs. Bestuur van de Bedrijfsvereniging*, (1974), CJE 1299 si în Cazul C-23/93, *TV 10 SA v. Commissariaat voor de Media*, (1994) CJE I-4795.

- (16) întrucât este necesar sa fie garantata aplicarea eficienta a prevederilor Directivei 89/552/CEE modificata prin prezenta directiva, pe întreg teritoriul Comunitatii, pentru a mentine competitia libera si loiala între firme apartinând aceleiasi industriei;
- (17) întrucât tertele parti afectate, inclusiv cetatenii din alte state membre, trebuie sa aiba posibilitatea de a-si afirma drepturile, în conformitate cu legislatia nationala, în fata autoritatilor juridice sau de alt tip din statele membre care detin jurisdicia asupra organizatiilor care difuzeaza programe de televiziune care nu respecta prevederile nationale care decurg din Directiva 89/552/CEE, modificata prin prezenta directiva;
- (18) întrucât este esential ca statele membre sa poata lua masuri prin care sa protejeze dreptul la informatie si sa asigure accesul larg al publicului la prezentarea prin intermediul televiziunii a unor evenimente nationale sau internationale de importanta majora pentru societate, cum ar fi Jocurile Olimpice, Campionatul Mondial de Fotbal si Campionatul European de Fotbal; întrucât în acest scop statele membre își rezerva dreptul de a lua masuri compatibile cu legislatia comunitara pentru a reglementa exercitarea de catre emitorii aflati sub jurisdicia lor a drepturilor de exclusivitate în transmiterea acestor evenimente;
- (19) întrucât este necesar sa se încheie acorduri într-un cadru comunitar pentru a evita potentiala nesiguranta legislativa si denaturarea mecanismelor pietei, precum si pentru a reconcilia libera circulatie a serviciilor de televiziune cu necesitatea de a preveni posibilitatea eludarii masurilor nationale care protejeaza interesul general legitim;
- (20) întrucât, în mod special, este oportun ca prezenta directiva sa stabileasca prevederi privind exercitarea de catre emitatori a drepturilor de difuzare exclusive dobândite anterior pentru evenimente considerate de importanta majora pentru societate într-un stat membru altul decât cel care detine jurisdicia asupra emitorilor respectivi si întrucât, pentru a evita cumpararea speculativa de drepturi în scopul eludarii masurilor nationale, este necesar ca prezentele prevederi sa fie incluse în contractele care se vor încheia dupa publicarea prezentei directive, referitoare la evenimente care vor avea loc dupa intrarea sa în vigoare si întrucât, atunci când vor fi reînnoite contractele a caror data precede publicarea prezentei directive, acestea vor fi considerate contracte noi;
- (21) întrucât, în sensul prezentei directive, evenimentele de importanta majora pentru societate trebuie sa îndeplineasca anumite criterii, respectiv sa fie evenimente de exceptie, de interes pentru publicul general din Uniunea Europeana, sau dintr-un anumit stat membru, sau dintr-o parte componenta considerabila a unui stat membru si sa fie organizate în prealabil de un organizator al evenimentului care are calitatea juridica de a vinde drepturi referitoare la evenimentul respectiv;
- (22) întrucât, în sensul prezentei directive, termenul de „televiziune libera” desemneaza difuzarea pe un canal, fie public, fie comercial, a acelor programelor accesibile publicului, care nu necesita plata unei taxe suplimentare care sa se adauge la modalitatile de finantare a difuzarii programelor care prevaleaza în fiecare stat membru (cum ar fi taxa de licenta si/sau abonamentul corespunzator pachetului de baza într-o anumita retea de cablu);
- (23) întrucât statele membre au dreptul de a impune orice masuri considerate oportune cu privire la emisiunile provenite din state terte si care nu se conformeaza conditiilor stabilite în art. 2 din Directiva 89/552/CEE modificata prin prezenta directiva, cu conditia ca acestea sa respecte legislatia comunitara si obligatiile internationale ale Comunitatii;
- (24) întrucât, pentru a elimina obstacolele determinate de diferentele dintre legislatiile nationale privind promovarea operelor europene, Directiva 89/552/CEE modificata prin prezenta directiva cuprinde prevederi al caror scop este armonizarea legislatiilor respective; întrucât

astfel de prevederi care în general intenționează să liberalizeze comerțul trebuie să cuprindă clauze care să armonizeze condițiile concurenței;

- (25) întrucât, mai mult, art. 128 alin. (4) din Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene solicită Comunității să ia în considerare aspectele culturale în acțiunile întreprinse în conformitate cu alte prevederi ale Tratatului;
- (26) întrucât Cartea verde privind „Opțiunile strategice în vederea consolidării industriei europene de programe în contextul politicii audiovizuale a Uniunii Europene” adoptată de către Comisie la 7 aprilie 1994, prevede măsuri *inter alia* pentru promovarea operelor europene în vederea stimulării dezvoltării în continuare a sectorului; întrucât Programul Media II, al cărui scop îl constituie promovarea instruirii, dezvoltării și distribuției în sectorul audiovizual, a fost conceput pentru a permite dezvoltarea producției de opere europene; întrucât Comisia a propus ca producția de opere europene să fie promovată printr-un mecanism comunitar cum ar fi Fondul de Garantare;
- (27) întrucât se recomandă ca organizațiile care difuzează programe de televiziune, realizatorii, producătorii, autorii de programe și alți experți să fie încurajați în dezvoltarea unor concepte și strategii mai detaliate pentru dezvoltarea filmelor de ficțiune europene adresate unei audiențe internaționale;
- (28) întrucât, în completarea considerațiilor enunțate anterior, este necesar să fie create condiții pentru îmbunătățirea competitivității industriei de programe; întrucât comunicările privind implementarea art. 4 și 5 din Directiva 89/552/CEE, adoptate de către Comisie la 3 martie 1994 și 15 iulie 1996, în temeiul art. 4, alin. (3) din directiva respectivă, au constatat că măsurile de promovare a operelor europene pot contribui la o astfel de îmbunătățire, dar trebuie să se ia în considerare și evoluțiile din domeniul difuzării programelor de televiziune;
- (29) întrucât canalele care transmit într-o limbă alta decât cea a statelor membre nu intra sub incidența prevederilor art. 4 și 5; întrucât, cu toate acestea, atunci când una sau mai multe limbi din această categorie ocupă o parte substanțială a timpului de emisie al canalului, fără însă să-l ocupe integral, prevederile art. 4 și 5 nu se aplică porțiunii respective din timpul de emisie;
- (30) întrucât proporțiile acordate operelor europene trebuie atinse luând în considerare realitățile economice; întrucât, în consecință, un sistem progresiv este necesar pentru atingerea acestui obiectiv;
- (31) întrucât, în vederea promovării producției de opere europene, este esențial ca, luând în considerare capacitatea audiovizuală a fiecărui stat membru și nevoia de a proteja limbile de circulație mai restrânse în Uniunea Europeană, Comunitatea să promoveze producătorii independenți; întrucât statele membre, în momentul definirii termenului de „producător independent” trebuie să ia în considerare în măsura convenită criteriile cum ar fi proprietarii societății de producție, volumul de programe furnizate aceluiași emitator și titularii de drepturi secundare;
- (32) întrucât chestiunea alocării unor intervale orare diferite pentru fiecare difuzare la televiziune a unei opere cinematografice trebuie rezolvată în principal prin acorduri între partile interesate sau profesioniștii interesați;
- (33) întrucât publicitatea pentru produse medicamentoase de uz uman se face sub rezerva prevederilor Directivei 92/28/CEE¹⁰;

¹⁰ JO I 113, 30.04.1992, p. 13.

- (34) întrucât timpul de emisie zilnic consacrat anunțurilor difuzate de producător în legătura cu propriile sale programe și cu produse auxiliare derivate direct din acestea, sau consacrat anunțurilor din partea serviciilor publice și solicitărilor de ajutor umanitar, difuzate gratuit, nu urmează să fie inclus în volumul de timp de emisie zilnic sau orar care poate fi consacrat publicității sau teleshoppingului;
- (35) întrucât, pentru a evita denaturări ale concurenței, prezenta derogare se limitează la anunțuri privind produsele care îndeplinesc în mod simultan dubla condiție de a fi auxiliare și derivate direct din programele respective; întrucât termenul auxiliare desemnează produsele al căror scop este să permită publicului spectator să beneficieze în mod optim de programe sau să interacționeze cu acestea;
- (36) întrucât, în vederea dezvoltării teleshoppingului, activitate importantă din punct de vedere economic pentru toți operatorii de cablu și adevărata nisă de desfacere a bunurilor și serviciilor în interiorul Comunității, este esențială modificarea regulamentelor privind timpul de emisie și asigurarea unui nivel ridicat de protecție a consumatorilor prin elaborarea unor standarde adecvate care să reglementeze forma și conținutul acestor emisiuni;
- (37) întrucât este important pentru autoritățile naționale de resort, în monitorizarea modului de aplicare prevederilor relevante, să se poată face distincția, în cazul canalelor care nu sunt dedicate în exclusivitate teleshoppingului, între timpul de emisie consacrat spoturilor de teleshopping, spoturilor publicitare și altor forme de publicitate, pe de o parte, și ferestrele de difuzare consacrate teleshoppingului pe de altă parte; întrucât, în consecință, este necesar și suficient ca fiecare fereastră de difuzare să fie clar identificată prin mijloace optice și acustice cel puțin la începutul și la sfârșitul acesteia;
- (38) întrucât Directiva 89/552/CEE modificată de prezenta directivă se aplică canalelor dedicate în exclusivitate teleshoppingului sau autopromovării și care nu conțin elemente de program convenționale cu ar fi știri, evenimente sportive, filme, documentare și filme artistice, numai în spiritul directivelor respective și fără să aducă atingere includerii unor astfel de canale în domeniul de aplicabilitate al altor instrumente comunitare;
- (39) întrucât trebuie să se specifice cu claritate faptul că activitățile de autopromovare reprezintă o formă specifică de publicitate în cadrul căreia emitatorul își promovează propriile produse, servicii, programe sau canale; întrucât, mai ales, avanpremierile cuprinzând fragmente din programe trebuie privite ca programe în sine, pe când autopromovarea reprezintă un fenomen nou și relativ necunoscut, iar prevederile care o reglementează pot fi în consecință supuse revizuirilor în cursul unor viitoare examinări ale prezentei directive;
- (40) întrucât este necesar să fie clarificate reglementările pentru protecția dezvoltării fizice, mentale și morale a minorilor, întrucât stabilirea unei distincții clare între programele complet interzise și cele care pot fi autorizate sub rezerva mijloacelor tehnice adecvate ar trebui să satisfacă preocuparea pentru interesul public exprimată de către statele membre și Comunitate;
- (41) întrucât nici una dintre prevederile prezentei directive care se referă la protecția minorilor și ordinea publică nu necesită ca măsurile amintite să fie în mod necesar puse în aplicare printr-un control prealabil al emisiunilor de televiziune;
- (42) întrucât o investigație întreprinsă de Comisie, în cooperare cu autoritățile de resort ale statelor membre, privind posibilele avantaje și dezavantaje ale măsurilor preconizate în vederea facilitării controlului părinților și al tutorilor legali asupra programelor care pot fi

vizionate de minori urmeaza sa ia în considerare, *inter alia*, urmatoarele actiuni recomandabile:

- necesitatea ca noile televizoare sa fie echipate cu un dispozitiv care sa permita parintilor si tutorilor legali sa filtreze anumite programe;
- elaborarea unor sisteme adecvate de rating;
- încurajarea politicilor de vizionare a programelor de televiziune de catre întreaga familie si a altor masuri educationale si de constientizare;
- valorificarea experientei dobândite în acest domeniu în Europa si în alte parti ale lumii, precum si a punctelor de vedere exprimate de parti interesate cum ar fi proprietari ai posturilor de televiziune, producatori, specialisti în domeniul educatiei, specialisti mass-media si asociatii de profil;

cu scopul de a prezenta, daca este necesar înainte de data limita stabilita în art. 26, propuneri oportune de masuri legislative sau de alta natura;

- (43) întrucât este oportun sa fie modificata Directiva 89/552/CEE, astfel încât sa permita persoanelor fizice sau juridice ale caror activitati includ productia sau vânzarea de produse medicamentoase sau tratamente medicale disponibile numai pe baza de prescriptie medicala sa sponsorizeze programe de televiziune, cu conditia ca o astfel de sponsorizare sa nu eludeze interdictia publicitatii prin televiziune referitoare la produse medicamentoase sau tratamente medicale disponibile numai pe baza de prescriptie;
- (44) întrucât abordarea din Directiva 89/552/CEE si din prezenta directiva au fost adoptate pentru a realiza armonizarea esentiala, necesara si suficienta în vederea asigurarii liberei circulatii a emisiunilor de televiziune în interiorul Comunitatii; întrucât statele membre își pastreaza libertatea de a aplica emitatorilor aflati sub jurisdicia lor reglementari mai detaliate sau mai stricte în domeniile coordonate de prezenta directiva, inclusiv, *inter alia*, reglementari care sa favorizeze atingerea scopurilor de politici lingvistice, protectia interesului public din perspectiva rolului televiziunii ca furnizoare de informatii, educatie, cultura si divertisment, nevoia de protejare a pluralismului în industria informationala si în mass-media si protectia concurentei în vederea evitarii abuzului de pozitie dominanta si/sau stabilirii sau consolidarii pozitiiilor dominante prin fuziuni, acorduri, achizitii sau initiative similare; întrucât astfel de reglementari trebuie sa fie compatibile cu legislatia europeana;
- (45) întrucât obiectivul sprijinirii productiei audiovizuale în Europa poate fi urmarit de catre statele membre în interiorul cadrului de organizare a serviciilor de difuzare a programelor de televiziune, *inter alia*, prin definirea unei misiuni de interes public pentru anumite organizatii de difuzare a programelor de televiziune, inclusiv obligatia de a contribui substantial la investitiile în productia europeana;
- (46) întrucât art. B din Tratatul privind Uniunea Europeana prevede faptul ca unul dintre obiective pe care si le stabileste Uniunea este acela de a mentine întregul „acquis comunitar”.

ADOPTA PREZENTA DIRECTIVA:

CAPITOLUL I

Definitii

Articolul 1

În sensul prezentei directive:

(a) termenul „transmisie televizata” reprezinta transmitia initiala, prin cablu sau pe cale aeriana, inclusiv transmitia prin satelit, într-o forma codata sau necodata, a programelor de televiziune, în vederea receptionarii acestora de catre public. Aceasta include comunicarea programelor între diferite societati comerciale, în scopul transmiterii lor finale catre public. Nu cuprinde serviciile de comunicatii care asigura informatii sau mesaje pe baza de cerere individuala, cum ar fi telecopierea, bancile de date electronice si alte servicii similare;

(b) termenul de „emitor” desemneaza persoana fizica sau juridica care detine responsabilitatea editoriala asupra componentei programelor de televiziune în sensul definit de (a) si care le transmite sau le-a transmis unor terte parti;

(c) termenul de „publicitate televizata” desemneaza orice tip de anunt transmis, fie în schimbul perceperii unei sume de bani sau a unei forme de compensatie similare, fie în scopuri de autopromovare, de catre o societate publica sau privata, în legatura cu o tranzactie, activitate comerciala, mestesug sau profesie, pentru a promova furnizarea de bunuri si servicii, inclusiv bunuri imobiliare, de drepturi si obligatii, transmitia facându-se în schimbul perceperii unei sume de bani;

(d) termenul „publicitate mascata” este reprezentarea prin cuvinte sau imagini a bunurilor, serviciilor, numelui, marcii sau activitatii unui producator de bunuri sau furnizor de servicii în cadrul programelor, atunci când o astfel de reprezentare este introdusa în emisiune în scopuri publicitare si poate induce în eroare publicul cu privire la natura sa. Astfel de reprezentari se considera intentionate mai ales atunci când se fac în schimbul perceperii unei sume de bani sau a unei forme de compensatie similara;

(e) termenul „sponsorizare” reprezinta orice contributie a unei întreprinderi publice sau private neangajate în activitati de difuzare a programelor de televiziune sau în productia de opere audiovizuale, la finantare programelor de televiziune în vederea promovarii numelui, marcii, imaginii, activitatilor sau produselor sale;

(f) termenul de „teleshopping” desemneaza oferte directe difuzate catre public în scopul furnizarii de bunuri si servicii, inclusiv bunuri imobiliare, de drepturi si obligatii, transmitia facându-se în schimbul perceperii unei sume de bani.

CAPITOLUL II

Prevederi generale

Articolul 2

1. Fiecare stat membru ia masurile necesare pentru ca toate emisiunile de televiziune transmise de catre posturile de televiziune aflate sub jurisdicia sa sa respecte reglementarile juridice stabilite pentru emisiunile adresate publicului din statul membru respectiv.

2. În sensul prezentei directive, emitorii aflati sub jurisdicia unui anumit stat membru sunt:

- cele care își au reședința în statul membru respectiv, în sensul alin. (3);
- cele care cad sub incidența alin. (4).

3. În sensul prezentei directive, un emitator este considerat ca avându-si reședința într-un stat membru în următoarele cazuri:

- (a) emitatorul își are sediul principal într-un stat membru, iar deciziile editoriale privind programarea emisiunilor se iau în același stat membru;**
- (b) în cazul în care un emitator își are sediul principal într-un anumit stat membru, iar deciziile editoriale privind programarea emisiunilor se iau într-un alt stat membru, reședința sa se considera acel stat membru în care își desfășoară activitatea o parte semnificativă a forței de muncă implicate în desfășurarea activității de difuzare a programelor de televiziune; dacă în fiecare din statele membre respective își desfășoară activitatea o parte semnificativă a forței de muncă implicate în desfășurarea activității de difuzare a programelor de televiziune, atunci reședința emitatorului se considera statul membru în care se afla sediul principal al acestuia; dacă o parte semnificativă a forței de muncă implicate în desfășurarea activității de difuzare a programelor de televiziune nu își desfășoară activitatea în nici unul din statele membre respective, reședința emitatorului se considera a fi statul membru în care aceasta și-a început pentru prima oară activitatea de difuzare, în conformitate cu regimul juridic al celui stat membru, cu condiția să mențină cu economia statului membru respectiv o legătură stabilă și reală;**
- (c) în cazul în care un emitator își are sediul principal într-un anumit stat membru, dar deciziile privind programarea emisiunilor se iau într-o țară terță, sau viceversa, reședința sa este considerată statul membru respectiv, cu condiția ca o parte semnificativă a forței de muncă implicate în desfășurarea activității de difuzare a programelor de televiziune să își desfășoare activitatea în statul membru.**

4. Emitatorii cărora nu li se aplică prevederile alin. (3) sunt considerați a se afla sub jurisdicția unui stat membru în următoarele cazuri:

- a) utilizează o frecvență acordată de statul membru respectiv;**
- b) deși nu utilizează o frecvență acordată de statul membru respectiv, folosesc o capacitate de satelit aparținând statului membru respectiv;**
- c) deși nu utilizează nici o frecvență acordată de statul membru și nici o capacitate de satelit aparținând statului membru, folosesc o stație de emisie de la sol spre un satelit situată în statul membru respectiv.**

5. Dacă determinarea statului membru care deține jurisdicția nu se poate face pe baza alin. (3) sau (4), statul membru competent se considera acela în care emitatorul își are reședința în sensul art. 52 și art. următoare din Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene.

6. Prezenta directivă nu se aplică programelor destinate a fi recepționate exclusiv în țări terțe și care nu sunt recepționate direct sau indirect de către publicul dintr-unul sau mai multe state membre.

Articolul 2a

1. Statele membre garantează libertatea de recepție și nu restricționează retransmișile pe teritoriul lor a emisiunilor de televiziune provenite din alte state membre din motive legate de domenii care cad sub incidența prezentei directive.

2. Statele membre pot aplica, pe o perioadă limitată, derogări de la alin (1), dacă sunt respectate următoarele condiții:

(a) o emisiune de televiziune provenind dintr-un alt stat membru contine o încălcare manifesta, serioasa si grava a art. 22, alin. (1) sau (2) si/sau a art. 22a;

(b) în cursul ultimelor 12 luni, emitatorul a încălcat prevederea/prevederile la care se face referire la lit. (a) de cel puțin doua ori;

(c) statul membru afectat a înștiintat în scris emitatorul si Comisia asupra încălcarilor constatate si a masurilor pe care intentioneaza sa le ia daca astfel de încălcari se repeta;

(d) consultarile între statul de pe teritoriul caruia se efectueaza transmisia si Comisie nu au condus la o rezolvare amiabila în termen de 15 zile de la data înștiintarii specificate la lit. (c), iar încălcarea constatata persista;

Într-un interval de 2 luni de la primirea înștiintarii privind masurile luate de catre statul membru, Comisia ia o decizie care stabileste daca masurile sunt compatibile cu legislatia europeana. În cazul în care Comisia decide ca masurile respective nu sunt compatibile cu legislatia europeana, statului membru i se solicita sa puna capat de urgenta masurilor luate.

3. Alin. (2) nu aduce atingere aplicarii oricarei alte proceduri, cale de recurs sau sanctiune fata de încălcarile descrise mai sus, care au loc în statul membru care detine jurisdicia asupra emitatorului respectiv.;

Articolul 3

1. Statele membre își pastreaza libertatea de a solicita emitatorilor de televiziune aflati sub jurisdicia lor sa respecte reglementari mai detaliate sau mai strice în domeniile la care se face referire în prezenta directiva.

2. Folosind mijloace adecvate, statele membre garanteaza, în limitele cadrului lor legal, faptul ca posturile de televiziune aflate sub jurisdicia lor respecta prevederile prezentei directive.

3. Masurile cuprind proceduri adecvate pentru terte parti direct afectate, inclusiv cetateni ai altor state membre, care sa fie aplicate de catre autoritati de resort, juridice sau de alt tip, pentru a asigura respectarea efectiva prevederilor din legislatia nationala.

Articolul 3a

1. Fiecare stat membru are dreptul de a lua masuri în conformitate cu legislatia comunitara pentru a garanta faptul ca emitatorii aflati sub jurisdicia sa nu detin exclusivitatea asupra transmisiei unor evenimente considerate de statul membru respectiv ca fiind de importanta majora pentru societate, astfel încât sa prejudicieze o parte substantiala a publicului statului membru de posibilitatea de a urmari astfel de evenimente fie în direct, fie înregistrate, la televiziunea libera. Daca acest lucru se întâmpla, statul membru elaboreaza o lista de evenimente, nationale si internationale, pe care le considera ca fiind de importanta majora pentru societate. Lista trebuie pregatita în timp util, într-un mod clar si transparent. În redactarea sa, statul membru determina daca astfel de evenimente trebuie transmise în direct în întregime sau numai partial, sau, acolo unde acest lucru este necesar sau oportun din motive obiective legate de interesul public, daca astfel de evenimente trebuie transmise integral sau partial în înregistrari.

2. Statele membre trebuie sa înștiinteze imediat Comisia asupra oricaror masuri luate sau care urmeaza sa fie luate în temeiul alin. (1). Într-un interval de 3 luni de la primirea înștiintarii, Comisia verifica compatibilitatea masurilor respective cu legislatia comunitara si informeaza celelalte state membre asupra lor. Comisia solicita avizul comitetului constituit în

temeiul art. 23a. Ulterior publica în *Jurnalul Oficial al Comunitatilor Europene* masurile luate si, cel puțin o data pe an, o lista centralizata a tuturor masurilor luate de statele membre.

3. Prin mijloace adecvate, în limitele cadrului legal propriu, statele membre trebuie sa garanteze faptul ca emitorii aflati sub jurisdicia lor nu își exercita drepturile exclusive achizitionate dupa publicarea prezentei directive astfel încât sa priveze o proportie semnificativa a publicului dintr-un alt stat membru de posibilitatea de a urmari evenimente desemnate de catre al doilea stat membru în conformitate cu prevederile alineatelor anterioare prin intermediul unor transmisii partial sau integral în direct sau, acolo unde acest lucru este necesar sau oportun din motive obiective din sfera interesului public, prin înregistrari integrale sau parțiale, dupa cum s-a determinat de catre al doilea stat membru în conformitate cu alin. (1).”

CAPITOLUL III

Promovarea distributiei si productiei de programe de televiziune

Articolul 4

1. Acolo unde acest lucru este posibil si folosind mijloace adecvate, statele membre garanteaza faptul ca statiile de emisie rezerva operelor europene, în sensul art. 6, o proportie majoritara din timpul lor de emisie, din care se scade timpul dedicat stirilor, evenimentelor sportive, jocurilor, publicitatii, **serviciilor teletext si teleshopping**. Aceasta proportie, având în vedere responsabilitatile de ordin informational, educational, cultural si de divertisment ale statiei de emisie catre publicul sau, ar trebui atinsa progresiv, pe baza unor criterii adecvate.

2. Acolo unde proportia stabilita în alin. (1) nu poate fi atinsa, aceasta nu trebuie sa fie sub media valabila pentru statul membru respectiv în anul 1988.

Cu toate acestea, în cazul Republicii Elene si al Republicii Portugalia, anul 1988 este înlocuit de anul 1990.

3. Cu începere din data de 3 octombrie 1991, statele membre pun la dispozitia Comisiei, o data la fiecare 2 ani, un raport privind aplicarea prezentului articol si a art. 5.

Raportul cuprinde în special o situatie statistica privind atingerea proportiei la care se face referire în prezentul articol si în art. 5, pentru fiecare dintre programele de televiziune care intra în jurisdicia statului membru respectiv, precum si motivele, pentru fiecare caz în parte, de neatingere a acestei proportii precum si masurile adoptate sau preconizate pentru realizarea ei.

Comisia informeaza celelalte state membre si Parlamentul European cu privire la continutul acestor rapoarte, care sunt însoțite, acolo unde este cazul, de un aviz. Comisia asigura aplicarea prezentului articol si a art. 5 în conformitate cu prevederile Tratatului. În formularea avizului sau, Comisia poate lua în considerare cu precadere progresul înregistrat în comparatie cu anii anteriori, ponderea premierelor în cadrul programelor difuzate, circumstantele specifice noilor posturi de emisie si situatia speciala a tarilor cu o capacitate redusa de productie audiovizuala sau cu limbi de circulatie restrânsa.

4. Consiliul analizeaza modul de aplicare a prevederilor prezentului articol pe baza unui raport din partea Comisiei, însoțit de orice propunere de revizuire considerata necesara, nu mai târziu de sfârșitul celui de-al cincilea an dupa adoptarea prezentei directive. În acest scop, raportul Comisiei ia în considerare cu precadere evolutia pietei comunitare si a contextului international, pe baza informatiilor furnizate de statele membre conform alin. (3).

Articolul 5

Acolo unde acest lucru este posibil si folosind mijloace adecvate, statele membre garanteaza ca statiile de emisie rezerva cel putin 10% din timpul lor de emisie, din care se scade timpul dedicat stirilor, evenimentelor sportive, jocurilor, publicitatii, **serviciilor teletext si teleshopping** sau, ca alternativa, la discretia fiecarui stat membru, cel putin 10% din bugetul lor de programe, pentru opere europene create de producatori independenti de statiile de emisie. Aceasta proportie, având în vedere responsabilitatile de ordin informational, educational, cultural si de divertisment ale statiei de emisie catre publicul sau, ar trebui atinsa progresiv, pe baza unor criterii adecvate; ea trebuie obtinuta prin alocarea unei proportii adecvate operelor noi, respectiv a operelor transmise într-un interval de 5 ani dupa productie.

Articolul 6

1. În sensul prezentului capitol, termenul „opere europene” reprezinta:

(a) opere originare din statele membre;

(b) operele originare din state europene terte care au semnat Conventia europeana a Consiliului Europei privind televiziunea transfrontaliera si care îndeplinesc conditiile specificate în alin. (2);

(c) operele originare din state europene terte si care îndeplinesc conditiile specificate în alin. (3).

Prevederile de la lit. (b) si (c) se aplica operelor originare din statele membre si nu induc masuri discriminatorii fata de statele terte implicate.

2. Operele la care se face referire în alin. 1 lit. (a) si (b) sunt opere realizate în cea mai mare parte cu autori si personal rezident într-unul sau mai multe din statele la care se face referire în alin. 1 lit. (a) si (b), în cazul în care respecta una dintre urmatoarele trei conditii:

(a) sunt realizate de catre unul sau mai multi producatori stabiliti într-unul sau mai multe dintre statele respective;

(b) productia operelor este supervizata si în esenta controlata de catre unul sau mai multi producatori stabiliti într-unul sau mai multe dintre statele respective;

(c) contributia coproducatorilor din statele respective la costurile totale ale coproductiei este preponderenta, iar coproductia nu este controlata de unul sau mai multi producatori stabiliti în afara statelor respective.

3. Lucrarile la care se face referire în alin. (1), lit. (c) sunt opere realizate în exclusivitate sau în coproductie cu producatori cu resedinta într-unul sau mai multe state membre, de catre producatori stabiliti într-unul sau mai multe state terte europene cu care Comunitatea a încheiat acorduri referitoare la sectorul audiovizual, daca lucrarile respective sunt realizate în principal cu autori si personal cu resedinta într-unul sau mai multe state europene.

4. Operele care nu sunt opere europene în sensul alin. (1), dar care sunt realizate în cadrul legal stabilit de tratatele bilaterale de coproductie încheiate între state membre si tari terte sunt considerate opere europene, cu conditia ca producatorii din statele membre sa acopere cea mai mare parte a costurilor de productie si ca productia sa nu fie controlata de unul sau mai multi producatori cu resedinta în afara teritoriului statelor membre”;

5. Operele care nu sunt opere europene în sensul alin. (1) si alin. (4), dar sunt realizate preponderent cu autori si personal rezident într-unul sau mai multe dintre statele membre, sunt considerate opere europene într-o proportie depinzând de contributia coproducatorilor din statele membre la costurile totale de productie.

Articolul 7

Statele membre trebuie sa garanteze faptul ca emitorii aflati sub jurisdicia lor nu difuzeaza opere cinematografice în afara perioadelor convenite cu detinatorii de drepturi.

Articolul 8 (anulat)

Articolul 9

Prezentul capitol nu se aplica emisiunilor de televiziune adresate unei audiente locale si care nu fac parte dintr-o retea nationala.

CAPITOLUL IV

Publicitate prin televiziune, sponsorizare si teleshopping

Articolul 10

- 1. Publicitatea prin televiziune si teleshoppingul trebuie sa fie imediat identificabile ca atare si separate de restul programului prin mijloace optice si/sau acustice.**
- 2. Spoturile publicitare si de teleshopping izolate constituie o exceptie.**
- 3. Publicitatea si teleshoppingul nu pot folosi tehnici subliminale.**
- 4. Publicitatea mascata si teleshoppingul mascat sunt interzise.**

Articolul 11

- 1. Spoturile publicitare si de teleshopping se insereaza între programe. În cazul în care sunt respectate conditiile stabilite în alin. (2) – (5), spoturile publicitare si de teleshopping pot fi inserate si în cursul programelor, astfel încât sa nu fie afectate integritatea si valoarea programelor, luând în considerare pauzele naturale din cadrul programelor, durata si natura acestora, si nici drepturile detinatorilor de drepturi.**
- 2. În programele care constau din parti autonome sau în programele sportive, precum si în evenimentele si reprezentatiile structurate în mod similar si contin pauze, spoturile publicitare si de teleshopping se insereaza numai între partile componente ale programului sau în pauze.**
- 3. Transmisia operelor audiovizuale de tipul filmelor de lung metraj sau al filmelor de televiziune (cu exceptia serialelor, programelor de divertisment si documentarelor), a caror durata programata depaseste 45 de minute, poate fi întrerupta o singura data la sfârșitul fiecărei perioade complete de 45 de minute. O noua întrerupere este permisa numai daca durata programata a acestora depaseste cu cel puțin 20 de minute, doua sau mai multe perioade complete de câte 45 de minute fiecare.**
- 4. Acolo unde programele, altele decât cele descrise în alin. (2), sunt întrerupte de publicitate sau teleshopping, se recomanda o perioada de cel puțin 20 de minute între fiecare pauza de publicitate succesiva din cuprinsul programului.**
- 5. Nu se insereaza publicitate si teleshopping în intervalul de difuzare a unui serviciu religios. Programele de stiri si actualitati, documentarele, programele religioase si cele pentru copii nu sunt întrerupte de publicitate sau de catre teleshopping atunci când durata lor programata**

este de sub 30 de minute. Daca durata lor programata atinge sau depaseste 30 de minute, se aplica prevederile alineatului precedent.

Articolul 12

Publicitatea prin televiziune si **teleshoppingul nu au dreptul:**

- (a) sa aduca atingere respectului demnitatii umane;
- (b) sa includa discriminari pe criterii de rasa, sex sau nationalitate;
- (c) sa ofenseze convingeri politice sau religioase;
- (d) sa încurajeze comportamente care prejudiciaza sanatatea si siguranta;
- (e) sa încurajeze comportamente care prejudiciaza protectia mediului.

Articolul 13

Este interzisa orice forma de publicitate prin televiziune **si de teleshopping pentru** tigarete si alte produse din tutun.

Articolul 14

1. Este interzisa orice forma de publicitate prin televiziune pentru produse medicamentoase si tratamente medicale disponibile numai pe baza de prescriptie medicala în statul membru sub a carui jurisdicție se afla postul de emisie.

2. Se interzice teleshoppingul pentru produsele medicamentoase care intra sub incidenta autorizatiei de marketing în sensul Directivei Consiliului 65/65/CEE din 26 ianuarie 1963 privind apropierea legislativa a prevederilor stabilite prin dispozitii legale, de reglementare si administrative privind produsele medicamentoase* precum si teleshoppingul tratamentelor medicale.

* JO 22, 09.02.1965, p. 369, modificata ultima data de Directiva nr. 93/39/CEE (JO L 214, 24.08.1993, p.22)

Articolul 15

Publicitatea prin televiziune si **teleshoppingul** pentru bauturi alcoolice **trebuie** sa respecte urmatoarele criterii:

- a) sa nu vizeze cu precadere minorii si mai ales sa nu prezinte minori consumând astfel de bauturi;
- b) sa nu stabileasca o corelatie între consumul de alcool si performanta fizica marita sau usurinta în conducerea masinii;
- c) sa nu creeze impresia ca consumul de alcool favorizeaza succesul social si sexual;
- d) sa nu pretinda ca alcoolul poseda calitati terapeutice sau ca este un stimulent, un sedativ sau un mijloc de rezolvare a conflictelor personale;
- e) sa nu încurajeze consumul nemasurat de alcool si sa nu prezinte abstinenta sau moderatia într-o lumina negativa;

f) sa nu scoata în evidenta continutul ridicat de alcool drept atribut pozitiv al bauturilor.

Articolul 16

1. Publicitatea prin televiziune nu trebuie sa afecteze negativ minorii din punct de vedere moral sau fizic si în consecinta trebuie sa respecte urmatoarele criterii care sa asigure protectia lor:

a) sa nu încite minorii în mod direct la achizitionarea unui produs sau serviciu, exploatând lipsa lor de experienta sau credulitatea;

b) sa nu încurajeze în mod direct minorii sa își convinga parintii sau pe alte persoane sa cumpere bunurile sau serviciile carora li se face publicitate;

c) sa nu exploateze încrederea deosebita a minorilor în parinti, cadre didactice sau alte persoane;

d) sa nu prezinte în mod nejustificat minori în situatii periculoase.

2. Teleshoppingul respecta prevederile alin. (1), iar în plus nu incita minorii sa încheie contracte în favoarea vânzarii sau închirierii de bunuri si servicii.

Articolul 17

1. Programele de televiziune sponsorizate trebuie sa respecte urmatoarele prevederi:

(a) continutul si intervalul orar afectat acestora nu pot fi în nici o situatie influentata de catre sponsor într-un mod care sa afecteze responsabilitatea si independenta editoriala a postului de emisie în raport cu programele;

(b) trebuie sa fie identificate cu precizie prin specificarea numelui si/sau marcii sponsorului la începutul si/sau la sfârșitul programelor;

(c) nu trebuie sa încurajeze cumpararea sau închirierea unor produse sau servicii aparținând sponsorului sau unei terte parti, mai ales prin referinte promotionale speciale adresate produselor sau serviciilor respective.

2. Programele de televiziune nu pot fi sponsorizate de societati comerciale a caror activitate principala o constituie fabricarea sau vânzarea tigaretelor si a altor produse din tutun.

3. Sponsorizarea programelor de televiziune de catre societati comerciale ale caror activitati cuprind fabricarea sau vânzarea de produse medicamentoase si tratamente medicale poate promova numele si imaginea societatii comerciale, dar nu are dreptul de a promova anumite produse medicamentoase sau tratamente medicale care sunt disponibile numai pe baza de prescriptie medicala în statul membru sub a carui jurisdicție se afla emitatorul.

4. Nu pot fi sponsorizate programele de stiri si de actualitati.

Articolul 18

1. Proportia din timpul de emisie consacrata spoturilor de teleshopping, spoturilor publicitare si altor forme de publicitate, cu exceptia ferestrelor de difuzare consacrate teleshoppingului în sensul art. 18a nu trebuie sa depaseasca 20% din timpul de emisie zilnic. Timpul de emisie consacrat spoturilor publicitare nu trebuie sa depaseasca 15% din timpul de emisie zilnic.

2. Proportia de spoturi publicitare si spoturi de teleshopping dintr-un interval de 1 ora nu trebuie sa depaseasca 20%.

3. În sensul prezentului articol, publicitatea nu include următoarele:

- **anunturi difuzate de producator în legatura cu propriile sale programe si cu produse auxiliare derivate direct din aceste programe;**
- **anunturi din partea serviciilor publice si solicitari de ajutor umanitar difuzate gratuit.**

Articolul 18a

- 1. Ferestrele de difuzare consacrate emisiunilor de teleshopping prezente pe un canal care nu este în întregime dedicat teleshoppingului trebuie sa aiba o durata minima neîntrerupta de 15 minute.**
- 2. Numarul maxim de ferestre de difuzare este de 8/zi. Durata lor totala nu poate depasi 3 ore/zi. Ferestrele de difuzare trebuie identificate ca atare cu precizie, prin mijloace optice si acustice.**

Articolul 19

Capitolele I, II, IV, V, VI; VIa si VII se aplica *mutadis mutandis* canalelor dedicate exclusiv teleshoppingului. Publicitatea pe astfel de canale este permisa cu respectarea limitelor zilnice stabilite prin art. 18, alin. (1). Nu se aplica art. 18, alin. (2).

Articolul 19a

Capitolele I, II, IV, V, VI; VIa si VII se aplica *mutadis mutandis* canalelor dedicate exclusiv autopromovarii. Alte forme de publicitate pe astfel de canale sunt permise în limitele stabilite prin art. 18, alin. (1) si (2). Prezenta prevedere urmeaza sa fie revizuita în conformitate cu art. 26.

Articolul 20

Fara sa aduca atingere prevederilor art. 3, acordând consideratia cuvenita legislatiei comunitare, statele membre pot stabili alte conditii decât cele prevazute în art. 11, alin. (2) - (5), în art. 18 si art. 18a, cu privire la emisiunile care se difuzeaza numai pe teritoriul national si nu pot fi receptionate, direct sau indirect, de catre publicul dintr-unul sau mai multe state membre.”

Articolul 21 (anulat)

CAPITOLUL V

Protectia minorilor si a ordinii publice

Articolul 22

- 1. Statele membre trebuie sa ia masuri adecvate pentru a garanta ca emisiunile de televiziune difuzate de posturile de televiziune aflate sub jurisdicia lor nu cuprind programe cu potentialul de a afecta în mod grav dezvoltarea fizica, mentala sau morala a minorilor, în special cele care cuprind pornografie sau violenta nejustificata.**
- 2. Masurile stabilite în alin. (1) se extind si asupra altor programe care prezinta probabilitatea de a afecta dezvoltarea fizica, mentala sau morala a minorilor, cu exceptia**

cazurilor când prin programarea emisiunilor la anumite ore sau prin orice masuri tehnice se asigura faptul ca minorii din zona de transmisie, în situatii normale, nu vor auzi sau vedea emisiunile respective.

3. Mai mult, atunci când astfel de programe sunt transmise într-o forma necodata, statele membre trebuie sa asigure faptul ca programele respective sunt precedate de un avertisment acustic sau identificate printr-un simbol vizual prezent pe toata durata acestora.

Articolul 22a

Statele membre trebuie sa garanteze ca emisiunile difuzate nu incita la ura pe considerente de rasa, sex, religie sau nationalitate.

Articolul 22b

1. În raportul specificat la art. 26, Comisia acorda o importanta deosebita implementarii prevederilor prezentului capitol.

2. În termen de 1 an de la data publicarii prezentei directive, Comisia, în cooperare cu autoritatile de resort ale statelor membre, trebuie sa întreprinda o investigatie privind posibilele avantaje si dezavantaje ale masurilor preconizate în vederea facilitarii controlului parintilor si al tutorilor legali asupra programelor care pot fi vizionate de minori. Acest studiu urmeaza sa ia în considerare, *inter alia*, urmatoarele actiuni recomandabile:

- necesitatea ca noile televizoare sa fie echipate cu un dispozitiv care sa permita parintilor si tutorilor legali sa filtreze anumite programe;

- elaborarea unor sisteme adecvate de rating;

- încurajarea politicilor de vizionare a programelor de televiziune de catre întreaga familie si a altor masuri educationale si de constientizare;

- valorificarea experientei dobândite în acest domeniu în Europa si în alte parti ale lumii, precum si a punctelor de vedere exprimate de parti interesate cum ar fi proprietari ai posturilor de televiziune, producatori, specialisti în domeniul educatiei, specialisti mass-media si asociatii de profil.

CAPITOLUL VI

Dreptul la replica

Articolul 23

1. Fara sa aduca atingere altor prevederi de drept civil, administrativ sau penal adoptate de catre statele membre, orice persoana fizica sau juridica, indiferent de nationalitate, ale carei interese legitime, în special reputatia si bunul renume, au fost lezate prin enuntarea unor fapte neadevarate într-un program de televiziune, trebuie sa beneficieze de dreptul la replica sau de despagubiri echivalente. Statele membre garanteaza faptul ca exercitarea dreptului la replica sau la despagubiri echivalente nu este împiedicata prin impunerea unor termene sau conditii nerezonabile. Replica trebuie transmisa într-un interval de timp rezonabil care sa urmeze cererii argumentate de a face uz de dreptul la replica, la o ora si într-o maniera adecvata în raport cu emisiunea la care se refera cererea.

2. Toate statiile de emisie aflate sub jurisdicția unui stat membru trebuie să acorde dreptul la replica sau despăgubiri echivalente.

3. Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a asigura dreptul la replica sau despăgubirile echivalente și determină procedura de urmat pentru exercitarea acestora. În special, asigură trecerea unui interval de timp suficient și faptul că procedurile implementate în favoarea dreptului la replica sau a despăgubirilor echivalente pot fi exercitate corect de orice persoană fizică sau juridică rezidentă sau stabilită în alte state membre.

4. Cererea de exercitare a dreptului la replica sau la despăgubiri echivalente poate fi respinsă dacă replica nu se justifică în conformitate cu condițiile stabilite în alin. (1), dacă aceasta ar implica un act punitiv, ar angrena responsabilitatea juridică civilă a postului de emisie sau ar depăși standardele decenței publice.

5. Se va stabili o procedură pentru cazurile în care litigiile cu privire la exercitarea dreptului la replica sau despăgubirile echivalente pot fi aduse în atenția tribunalelor.

CAPITOLUL VIa

Comitetul de contact

Articolul 23a

1. Se înființează un comitet de contact sub auspiciile Comisiei. În componența acestuia intra reprezentanți ai autorităților de resort din statele membre. Comitetul este prezidat de un reprezentant al Comisiei și se reunește fie din proprie inițiativă, fie la solicitarea delegației unui stat membru.

2. Sarcinile comitetului sunt următoarele:

a) să faciliteze punerea în aplicare eficientă a prezentei directive prin consultări periodice privind orice probleme practice aparute pe parcursul aplicării directivei, mai ales referitoare la art. 2, precum și orice alte aspecte pe marginea cărora schimburile de opinii sunt considerate utile;

b) să elaboreze, din proprie inițiativă sau la solicitarea Comisiei, avize privind modul în care statele membre aplică prevederile prezentei directive;

c) să se constituie într-un forum pentru schimbul de opinii privind aspectele care trebuie prezentate în rapoartele care trebuie înaintate de statele membre, în temeiul art. 4, alin. (3) și metodologia acestora, termenii de referință pentru studiul individual la care se face referire în art. 25a, evaluarea ofertelor pentru studiul în sine;

d) să dezbata rezultatele consultărilor periodice pe care Comisia le are cu reprezentanți ai organizațiilor de difuzare a programelor de televiziune, producătorilor, consumatorilor, realizatorilor, furnizorilor de servicii și sindicatelor, precum și ai comunității de creație;

e) să faciliteze schimbul de informații între statele membre și Comisie privind situația și evoluția activității de reglementare a serviciilor de difuzare a programelor de televiziune, având în vedere politica audiovizuală a Comunității, precum și evoluțiile relevante din domeniul tehnic;

f) să examineze orice evoluție survenită în cadrul sectorului, pe marginea căreia schimbul de opinii pare util.

CAPITOLUL VII

Dispozitii finale

Articolul 24

În domeniile necoroborate de prezenta directiva nu sunt afectate drepturile si obligatiile statelor membre care decurg din conventiile existente privind telecomunicatiile sau difuziunea.

Articolul 25

1. Statele membre adopta legi, reglementari si masuri administrative necesare pentru respectarea prezentei directive nu mai târziu de 3 octombrie 1991. Ele urmeaza sa informeze Comisia pe marginea acestora.

2. Statele membre comunica la Comisie textul principalelor prevederi din legislatia nationala, pe care le adopta în domeniile reglementate de prezenta directiva.

Articolul 25a

Înainte de 30 iunie 2002 se va întreprinde înca o revizie, asa cum se precede în art. 4 alin. (4). Aceasta va lua în considerare studiul independent privind impactul masurilor respective la nivel comunitar si national.

Articolul 26

Nu mai târziu de 31 decembrie 2000 si la fiecare doi ani dupa data respectiva, Comisia prezinta Parlamentului European, Consiliului si Comitetului Economic si Social un raport privind aplicarea prezentei directive modificate si, daca este cazul, face propuneri suplimentare pentru a o adapta la evolutiile din domeniul difuzarii programelor de televiziune, în special în lumina evolutiilor tehnologice recente.

Articolul 27

1. Statele membre trebuie sa adopte dispozitiile legale, de reglementare si administrative necesare aducerii la îndeplinire a prezentei directive înainte de 31 decembrie 1998. Statele membre trebuie sa informeze imediat Comisia asupra acestora.

Când statele membre adopta aceste dispozitii, ele contin o trimitere la prezenta directiva sau sunt însoțite de o asemenea trimitere în momentul publicarii lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

2. Statele membre comunica la Comisie textul principalelor dispozitii din dreptul intern pe care le adopta în domeniul reglementat de prezenta directiva.

Articolul 28

Prezenta directiva intra în vigoare la data publicarii sale în *Jurnalul Oficial al Comunitatilor Europene*.

Articolul 29

Prezenta directiva se adreseaza statelor membre.